

Patimi târzii

M Horlaci

Patimi târzii

Vuietul furtunii
cântec de jale înfrăţit cu tristeţea ochiilor mei
un cerc de lumină
în jurul uitării se-avântă umil
tresar din visare cu mintea înfiptă în lut
recapăt aripi smulse din tulpina unor versuri
si cresc
atât de mare încât cerul nu mă poate cuprinde
nici munţii cu vârfurile înveşmântate
nici soarele în sclipiri ameţitoare
nici luna în vasta ei oglindire
nici taina ascunsă printre stele
mă înalţ
imbrăcat în versuri cu dantelă de aur
creste în mine luceafăr născut
din patima lunii sub nopţi cu gutuie
si văd orizontul cu patimi târzii
eu cresc împreună cu el
el cu mine

M Horlaci